

2) Af Samme: (til hele Udvalgets Forslag 4): Ordet „og-
saa“ udgaaer.

3) Af Samme: (til hele Udvalgets Forslag 4): Ordene „ikke
er i Brug“ rettes til: „ikke ellers agtes
brugt“.

Formanden: Jeg sætter samtlige Lov-
forslagets 3 Paragrafer tilligemed de dertil
stillede Endrings- og Underendringsforslag
under Et under Forhandling. Med Hensyn
til Afstemningsordenen skal jeg bemærke, at
Mindretallets Forslag under Nr. 2 og 3 ville
blive afstemte før Fleertallets Forslag under
Nr. 1. Bestagelsen af Forslaget under Nr. 3
vil medføre, at Fleertallets Forslag under Nr.
1 bortfalder. Underendringsforslagene, der
ere stillede af Rigsdagsmanden for Maribo
Amts 3die Valgkreds (Varfob), ville selvfølgelig
blive afstemte før de Endringsforslag, hvortil
de høre. Endvidere vil ved § 2 Mindretallets
Forslag under Nr. 6 blive afstemt før Fleer-
tallets Forslag under Nr. 5, og ligeledes vil
ved § 3 Mindretallets Forslag under Nr. 9
blive afstemt før Fleertallets Forslag under
Nr. 8. Forhandlingerne ere aabnede; den
ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Høgsbro): Som det vil
sees af Betænkningen, har der angaaende det
foreliggende Forslag i Udvalget været forskellige
Meninger, som det ikke ganske er lykkedes at
forene. Det ærede Mindretal, Rigsdagsmån-
den for Odense (Faber), har saaledes meent,
at der aldeles ikke burde gives nogen Lov om
dette Forhold, men at Ordningen i de enkelte
Tilfælde burde overlades til den kirkelige Be-
styrelse. Da dette Spørgsmaal, hvorvidt der
burde gives en Lov eller ikke, allerede saa ofte
er drøftet i denne Sal, og da det ærede Min-
dretal dog subsidiairt har kunnet slutte sig til
os, skal jeg ikke for Diebliffet nærmere indlade
mig derpaa. Det turde vel i hvert Fald være
retteft at udsætte det til Sagens 3die Behand-
ling, hvor man da tillige bedst kunde see, i
hvilken Stikfælde Lovforslaget endelig vilde fore-

ligge. Jeg skal derfor strax gaae over til de
enkelte Endringsforslag.

Til Forslaget under Nr. 1 slutter sig med
Hensyn til Indholdet tillige Forslagene under
Nr. 3 og 5 og det af den ærede Rigsdags-
mand for Saxtjøbing (Varfob) under Nr. 1
stillede Forslag. De have alle det tilfælles, at
de istedetfor Lovforslagets almindelige Udtryk:
„De kirkelige Handlinger“ nævne nogle enkelte
bestemte, og vi ere da Alle enige om, at man
burde indrømme Sognebaandets Løse Ret
til at benytte den fremmede Præst, til hvilken
de have sluttet sig, til at udføre for dem i
deres egen Sognkirke Barnebaab, Brudevielse,
Digtale, Bordspaastælse og Gravtale. Videre
har den ærede Rigsdagsmand for Odense ikke
troet at kunne gaae, hvormod Fleertallet af Ud-
valget har meent, at man endnu kunde tage
Altergang med, naar der blev tilspøiet: „forsaa-
vidt Biskoppen, eller i Bægningstilfælde Mini-
steren, tillader det“, men den ærede Rigsdags-
mand for Saxtjøbing, som er en af de oprin-
delige Forslagsstillere, har ønsket at gaae endnu
et Skridt videre ved at foreslaae, at man burde
tage Altergangen med uden en saadan Tilføielse.
Det er ganske naturligt, at den ærede Rigs-
dagsmand har meent i denne Henseende at
maatte fastholde det oprindelige Forslag, thi
Altergangen er unægtelig den Handling, som
i Særdeleshed vilde give Loven Betydning. Alter-
gangen vil i Reglen foregaae flere Gange om
Aaret, medens de andre kirkelige Handlinger,
der ere nævnte, jo kun forekomme enkelte Gange
i et Mennesses Liv, ofte med saa lange Mel-
lemrum, at flere Familier i et Sogn kunde
have løst Sognebaandet til en fremmed Præst
i en lang Arrække, uden at Loven vilde faae
Anvendelse for dem, naar ikke Altergangen ta-
ges med. Dertil kommer, at Altergangen er
den kirkelige Handling, for hvis Udførelse i
Kirken man vel mindst skulde ønske at lægge
Hindringer i veien. Endelig er det desværre alt-
for vist, at der ikke er Haab om, at Biskopperne
i en vid Udstrækning skulde give Tilladelse til,
at Kirken maatte blive aabnet til Altergang ved
en fremmed Præst, efter som de alle, paa en
enkelt Undtagelse nær, have erklæret sig imod
at give en saa abstrakt Frihed. Jeg skulde ikke